

Aki a valótlan tartalmú adóbevallást olyan személlyel nyújtatja be, akinek a bevallás valótlan voltáról nincs tudomása, a magánokirat-hamisítást is közvetett tettesként követi el [1978. évi IV. tv. 19. § (2) bek., 276. §].

- [1] A járásbíróság a vádlottakat 2 rb. folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (3) bek.], 2 rb. folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bek., (2) bek.], valamint 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §) mondta ki bűnösnek. Ezért mindkét vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap – 1 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 3-3 év próbaidőre felfüggesztette.
- [2] Az ítélettel szemben a vádlottak és védőjük jelentettek be fellebbezést, felmentésért. A fellebbviteli nyilvános ülésen tartott perbeszédében a védő előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan. A járásbíróság egyoldalúan értékelte a bizonyítékokat és volt, amelyet nem is vett figyelembe. Helyes volt az a következtetés, hogy a bűncselekmények megvalósultak, de nem bizonyított, hogy ezeket a vádlottak követték el. Összesen 14 tanú vallomása alapján következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a céget a vádlottak irányították, azonban ők is csak annyit mondtak, hogy a vádlottak vették fel őket és néha tőlük kaptak fizetést.
- [3] A megyei főügyészség átiratában indítványt tett arra, hogy a törvényszék a tényállást pontosítsa, az indokolást egészítse ki, illetőleg helyesbítse, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.
- [4] A vádlottak és a védő jogorvoslati kérelme nem alapos, a főügyészség indítványa megalapozott.
- [5] A törvényszék a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy a járásbíróság a büntető perrendtartási törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le a bizonyítást.
- [6] A törvényszék az indokolási kötelezettség lényeges megsértésére, illetőleg a lényeges megalapozatlanságra vonatkozó védői hivatkozást nem találta alaposnak és egyéb olyan körülményt sem észlelt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé. A felmentésre irányuló jogorvoslati kérelmek szintén nem lehettek eredményesek, mert ezek a fentiek szerint okszerűen és teljeskörűen értékelt bizonyítékok fellebbviteli eljárás során történő felülmérlegelését követelték volna meg, ezt azonban a

büntető perrendtartási törvény kizárja.

- [7] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és a terhükre rótt bűncselekményeket túlnyomórészt az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette. Helyes jogi indokolással adott számot arról, hogy a Btk. 2. §-a alapján miért alkalmazta mindkét vádlottat érintően a bűncselekmények elkövetésekor hatályos anyagi jogi szabályokat és helytállóan következtetett arra is, hogy a terheltek az adócsalást közvetett tettesként követték el. Ehhez igazodóan azonban – a BH 2010.319. számú eseti döntésben kifejtetteket is figyelembe véve – a közbizalom elleni bűncselekmények vonatkozásában a törvényszék a minősítést az alábbi indokok szerint megváltoztatta. A magánokirat-hamisítást tettesként csak az követheti el, aki az okiratot felhasználja, az irányadó tényállás szerint azonban a valótlan tartalmú adóbevallásokat nem közvetlenül a vádlottak nyújtották be, hanem az utasításuk alapján a tévedésben lévő S. V., ez pedig az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesi elkövetői minőségüket alapozza meg.
- [8] A törvényszék ezért a vádlottak közbizalom elleni bűncselekményét 2 rb. folytatólagosan, közvetett tettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. tv. 276. §) minősítette.

(Tatabányai Törvényszék 10. Bf. 423/2016.)